

DE SNEEUWPRET OP HET PLEINTJE BIJ TANTE SAAR. 267

„Twee partijen”, riep er een. ‘t Vond onmiddellijk bijval, want verscheiden stemmen jubelden de klare lucht in: „Ja, ja, partijen!”

De groepen werden afgedeeld. Roel’s oog en schoten speurblikken naar links en rechts. Ginds stond *hij*, Ep. Met hem in dezelfde partij? Neen, dat wilde hij niet. Tot zijn vijand moest hij hem hebben. Met een sprong was Roel aan de andere zij. Niemand sloeg er veel acht op. Als het getal maar gelijk was, wat kwam het er dan op aan, wie links, wie rechts streed?

De bovenlijven gingen voorover, vaardig kneedden de vingers de ballen en daar vlogen ze, de witte kogels, door de heldere lucht. Al gauwer en gauwer.... Een regen van kogels. Altijd raak!